

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, torten-papir — na malo in veliko — v Čirilovi Maribor-Ptuj.

Ivana Lukiča, doma iz Hrvatske. Imel je pri sebi več tisočakov, 15 dragocenih prstanov, dve zlati ovratnici in še razne druge dragocenosti. O Lukiču sumijo, da je okradel cerkev v Splitu in ima več vlovov in tatvin na vesti, katere je izvršil po južnih krajih naše države.

Ukraden kanon. Veleposestnik baron Codelli poseda pri Ljubljani grad, v katerem ima opremljen manjši muzej. Zadnje dni mu je bil ukraden iz muzeja majhen turški top, ki je bil vlit iz bron, je bil redkost in so ga cenili na 50.000 Din. V Ljubljani so izsledili in prijeli moškega, kateri je ta top ukradel in prodal nekemu livarju. Sedaj je policija oba zaprla, tata in kupca. Niti stari turški topovi niso več varni pred tatovi!

Strel na podbana dunavske banovine. Na podbana dunavske banovine Svetislava Rajiča je v Novem Sadu oddal 18. junija v uradu dva strela bivši občinski tajnik Pavel Pavlovič iz Petrovega sela. Rajič je hudo ranjen v gornji del prsnega koša. Atentator si je s strelom sam končal življenje. Pavlovič je zagrešil zločin, ker je bil ob službo. Stanje ranjenega podbana je resno.

Izpred sodišča.

Obsodba roparskega napadalca. Pred kazenskim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 18. junija 29 letni Matevž Kozel iz Velike Varnice. Imenovani je že bil devetkrat predkaznovan. Komaj je zapustil kaznilnico, že je napadel 27. februarja posestnika Martina Rogino z revolverjem v roki in je zahteval od njega denar. Napadeni mu je izročil listnico z 90 Din. Kozel je bil obsojen na štiri leta ječe.

vec, o katerem so mu pripovedovali že toliko pohvalnega. »Ne vem, Veličanstvo,« je dejal tenor z veliko gesto, »lahko se pa pohvalim, da imam glas, s katerim napravim lahko vse, kar hočem.« — »Če je tako,« je odvrnil kralj, »tedaj bi vam priporočal, da napravite iz nje ga par nogavic, zelo bi vam bile že potrebne.«

Ogromni izdatki za svetovno razstavo v Parizu

Zakon od 16. avgusta 1936 je določil za dela na pariški razstavi 200 milijonov frankov, in sicer: 58 milijonov za gradnjo razstavnih poslopj, 38 milijonov za razne nasade, 25 milijonov za gradnjo cest in kanalizacij, 18 milijonov za okrasna in umetni-

Slovenska Krajina.

Tišina. V našo mirno faro je prišlo v nedeljo 13. junija veliko razburjenje, ko se je razneslo, da je na gasilski veselici bil družinski oče Kolmanič z nožem zaboden in je med prevozom v bolnišnico umrl. Zapušča mlado ženo in dva majhna otroka. Popolnoma po nedolžnem je pokojni preli svojo kri. Prišlo je na veselici radi plesa do prerekanja, Kolmanič je pristopil in prosil nemirneže, naj bodo pametni in veseli, a že je počil strel iz revolverja in trenutek zatem je znani razgrajac iz Hrasja na Štajerskem prerezal Kolmaniču žilo odvodnico in vsaka pomoč

je bila zaman. Ljudje bi linčali morilca, če ne bi bile orožnikov. Tudi ob ti prilici ponovno poudarjamo, da naše oblasti premilo kaznujejo take ubijalce in vsakemu navadno potem še pol kazni odpustijo, če se v ječi »lepo« obnaša, da potem lažje doma dalje mesari.

Sv. Sebeščan. Tukajšnji Marijin vrtec je naredil izlet h Kapeli na Štajerskem. Otroci se bili kljub naporni poti z izletom zelo zadovoljni. — Naša župnija je razpisana do 3. julija. Prosimo Boga, da bi dobili za župnika duhovnika, ki bo zadovoljen med našim siromašnim ljudstvom in bo nam dober pastir in duhovni oče.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju

od 27. do 29. junija 1937.

Legitimacije za tabor so dotiskane. Knjižice so pravilne in imajo tole vsebino: Uvodna beseda slovenskim fantom in možem, nadškof dr. A. B. Jeglič, pokrovitelj tabora slovenskih fantov in mož v Celju. — Program tabora. — Druge prireditve ob času tabora. — Navodila udeležencem: 1. Splošna navodila; 2. podrobna navodila; 3. posebna zdravniška navodila; vojni redi vlakov; redne avtobusne zveze s Celjem; pesmi (ljudsko petje): a) državna himna, b) cerkvene pesmi, c) himna slovenskih fantov; Vodnik po Celju; Potočka zijalka (1700 m) na Oševi.

Opozarjamo, da imajo pravico na polovično voznino na železnici samo imetniki teh legitimacij. Potrdila udeležbe tabora se bodo namreč dajala na rumene železniške legitimacije (obrazec K 13) samo v zvezi s taborno legitimacijo. Župnijske pripravljalne odbore prosimo, naj nam nemudoma sporoče, koliko legitimacij želijo.

Pripravljalni odbor.

Slovenski narodni tabor v Slovenjgradcu

dne 4. julija 1937.

Vsa Slovenija je 30. majnika veselo praznovala dvajsetletnico naše narodne odločbe, majniške deklaracije. Tudi naša meja bo izpregovorila. Dne 4. julija priredi slovenjgraška JRŽ veliko manifestacijo v proslavo majniške deklaracije. Svojo udeležbo je obljubil tudi voditelj slovenskega naroda, g. dr. Anton Korošec, ki bo na proslavi glavni govornik. Naj ta proslava združi vse obmejne okraje okoli našega voditelja! Vabimo kolesarje in narodne noše, da povzdignejo slavnost!

Ob desetih bo na trgu sprejem g. dr. Korošca, nato izročitev diplome častnega meščanstva slovenjgraškega, nakar sledi slavnostno zborovanje. Sodeluje velik pevski zbor vseh okoliških pevcev in več godb.

Vsi na tabor v Slovenjgradec dne 4. julija!

Njegova. Tukajšnje Prosvetno društvo priredi v nedeljo 27. junija ob treh popoldan v graščinskih prostorih v Negovi tombolo z lepimi in številnimi dobitki. Bo tudi godba. Točilo se bo znano graščinsko vino. Domačini in sosedi od blizu in daleč, pridite v Negovo! Ne bo vam žal! Na veselo svidenje!

»Moreš že, pa ni nič kaj lahkega, kar mislim.«
»Če ti vse storiš, tudi meni ne bo nič pretežko.«
»Jaz bom storil, kar želiš, naj pride, kar pride, jaz bom, če boš tudi ti. Pa vem: ti ne boš.«

»Povej, kaj želiš!«
Pogledala ga je bistro v oči. Tedaj je trenutek okleval, potem pa je bruhnil iz sebe:

»Jaz hočem, da me vzameš, da postaneš moja žena.«

Zdrznila se je, ko da je kdo zamahnil po njej, zardela je, prebledela, na obrazu si ji bral zdaj strah, zdaj sram, jezo, stud.

Nič tega ni ušlo njegovim bistrim očem, vendar se je čudil, da ga ni kar zavrnila.

Povesila je oči, trepetaje je stala pred njim in ni dala glasu od sebe. Čez nekaj časa je vzdihnila in zašepetala:

»Tako nisem mislila.«

»Ali jaz sem tako mislil,« se je odrezal drzno.

»Preveč zahtevaš.«

»Tudi to, kar ti od mene zahtevaš, je preveč. Torej si nimava kaj obirati.«

Zopet je utihnila...

Kaj, tega divjaka in nevernika naj bi vzela, ki se je leta in leta potepal po svetu — s cigani, s komedijanti in Bog ve s kom, in še tega nihče ne ve, čigav je in odkod!

Na tega strašnega človeka naj bi se navezala za vse življenje?

Toda ali ni tudi marsikaj dobrega na njem?

Njegova postava, njegove ognjevite oči, njegova drznost, njegova neugnana močnatost pričajo, da ni vsakdanji človek.

Nekaj je na njem, kar ljudi prime, zagradi in potegne s seboj — seveda, žal, k hudemu... Morda bi jih tudi k dobremu tako, če bi on sam prišel na pravo pot.

Ali se ni zaobljubila, da ga hoče za vsako ceno spraviti na pravo pot?

Ali ne! Cena je previsoka, uspeh pa preveč negotov...

Veronika, ali ni to le prazen izgovor? Mar je lani oni mladi misijonar kaj vedel, ali bo s pridigo kaj opravil? Ali je kaj spraševal, če je vredno žrtvovati zdravje in življenje za spreobrnitev ljudi? Ali ni brez oklevanja in preudarjanja gorel svojemu poklicu, čeprav mu je že bruhala srčna kri iz ust? Da, do zadnjega je storil svojo dolžnost, dokler se ni zgrudil... Take žrtve njej ni treba. Ni ji treba žrtvovati kri in življenje... Toda: mar ne terja ta človek od nje še več? Groza jo je spretela.

Tedaj jo je vzbudila jadrova beseda:

»Saj sem vedel, da mi tega ne storiš. Z besedami se pač košatiš, dejanja pa so ti pretežka. Pustiva! Ti od mene ne zahtevaj nič, jaz pa od tebe nič — pa križ čez račun!«

Vzdignila je glavo, jo zopet povesila, napol odprla usta pa jih spet zaprla.

Smartno ob Dretih. Dvajsetletnico majske deklaracije 20. maja smo lepo proslavili. Proslava, katero je organiziral naš prosvetno-sportni odsek, se je vršila po večernicah. Slavnostni govor je poljudno in nazorno nanizal slike iz zgodovine slovenskega naroda. Domači g. župnik Zagoršek je s poljudno besedo predložil dobo našega političnega hlapčevstva in našega osvobojenja. Nato je zadržal navzoče strumni telovadni spored fantov in mladcev. Naši najmlajši člani bodo razvedrili gledalce 27. junija z igro »Pravica se je izkazala«. Tako delujemo v naši župniji. Bog Hlivi!

Romanje na Brezje dne 24. in 25. julija.

Romanje priredi »Slomšekova družina«, in sicer v zahvalo za lepo uspele »Slomškove praznike« preteklega leta. Preč. kn. šk. ordinariat je romanje odobril kakor tudi dovolil vsem gg. dušnim pastirjem za nedeljo 25. julija binacijo, kjer bo ista potrebna zaradi tega, če gredo drugi gg. duhovniki na romanje.

Potovali bomo takole:

V soboto 24. julija z rednim vlakom ob 14.15 iz Maribora, v slučaju, da bo dovolj prijav, pa s posebnim vlakom. V Ljubljani bomo ob 18 in na Otočah ob 20.

Po prihodu vseh romarjev na Brezje bo v cerkvi pridiga in nato pete litanije.

V nedeljo 25. julija bodo na Brezjah sv. maše od 4 dalje. Slovesna sv. maša pa bo ob 7. Ob 10 redno nedeljsko sv. opravilo. — Ves dan bo prost za izlet na Bled. — Ob 20 bo pridiga in eventuelno tudi procesija s prižganimi svečicami.

V ponedeljek 26. julija ob 2 sv. maše. Ob 8.30 odhod z vlakom, tako da bomo vsi pred 12 že na domačih postajah.

Kje se je treba prijaviti?

Prosimo vse, ki se želijo udeležiti tega skupnega romanja, da se prijavijo domačemu župnemu uradu. Preč. gg. duhovnike pa prosimo, da to romanje oznanijo in

sprejemajo prijave. Do konca junija moramo imeti približno število prijavljenih, nakar bomo razposlali izkaznice. Voznine ni treba pobirati, samo za izkaznice je treba pri prijavi plačati 3 Din. Prijavijo naj se tudi, če bodo šli na Bled.

Vožnja bo izletniška, polovična!

Da nam ni treba zbirati denarja za vožnjo naprej in pa, da ni treba posebnih kontrolnih kart, je romanje organizirano tako, da lahko vsak kupi na domači postaji nedeljsko izletniško karto, in sicer za tja in nazaj za polovično ceno. Karte ne sme nikjer oddati. S to karto se bo vsak lahko peljal tudi posebej v Ljubljano, ako ima v nedeljo tam kak opravke, odnosno bo

lahko v soboto tam ostal in prišel v nedeljo za nami. Mora pa dati za tak slučaj v Ljubljani na postaji karto žigosati, da je vožnjo prekinil. Na vsak način pa mora z nami v ponedeljek zjutraj nazaj domov, sicer bo moral popoldne doplačati celo voznino za nazaj.

Izlet na Bled

Vožnja z avtobusom z Brezij na Bled in nazaj, vožnja s čolnom po jezeru na otok in nazaj stane skupno 19 Din. Ta vsota se bo plačala na Brezjah in ni treba za to naprej nič poslati. Samo približno prijavo bi želeli, da moremo pravočasno preskrbeti dovolj vozil.

Pripravljalni odbor.

Kapla. Krize smo se že privadili, zdaj kaže nekoliko na boljše. Dosti pa se ne more za nas zboljšati, ker smo zelo oddaljeni od prometa. Imamo les, pa kaj, ko delo in vožnja toliko stane, kolikor dobimo za les. Sploh pa ga poleti ne moremo voziti, ko ponekod nimamo nobene ceste; kjer pa so, so v tako slabem stanju, da živina več trpi ko pa kaj napravi. Zato je za nas kmete tu ob severni meji v gospodarskem oziru slabo. Lansko leto se je merilo in delal načrt za napravo ceste Sv. Ožbald—Kapla. Načrt je narejen, začelo se je v jeseni delati. Napravili so par metrov; potem se nam je obljubilo, da bodo letos spomladi nadaljevali, toda

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešč želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za izboljšanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Jagru se je tedajci posvetilo. To, česar ni verjel, česar ni mogel upati, to, kar se mu je zdelo čisto nemogoče, to je moglo postati živa resnica. Prešnilo ga je ko blisk, da bi moglo to čudovito, to lepo dekle biti kdaj njegovo.

Glej, saj jo premiče, ne ve, kako bi se odločila!

Ali je mogoče?

Ali se mu sanja?

Z usti in z očmi je zazijal. Vse, kar je bilo divjega, surovega na njem, se je zdajci raztalajalo; ljubezen, ki jo je doslej s silo tlačil in tajil, je zagorela sproščena v njem.

Težko je čakal, potem je dejal — toda ne več hladno in prevzetno, ampak toplo in otožno:

»Zmotil sem se v tebi. Mlāva bi bila eden za drugega in bi bila lahko srečna. Ti pa si ne upaš in mi ne verjameš.«

Veronika je zopet vztrepetala... Ko bi res bilo mogoče, da bi se ji dal voditi in pripeljati k Bogu, to bi bil velikanski uspeh; kajti ako bi grofov jagar pustil razuzdano življenje in bi se spreobrnil, bi to na lahkomišelneže bolj vplivalo kakor tucat pridig, da, bolj ko cel misijon... Da si ne upa kar tako, tega ji ne sme nihče očitati, najmanj še jagar... Hudo se je borila v sebi.

Tedaj se je zopet oglasil jagar in njegov glas je bil žalosten:

»Lahko bi se bila zanesla name, z vso dušo bi

ti bil vdan. Pa ko ne more biti, pač ne more biti. Pustiva to! Nikoli več ti ne bom o tem kaj znil.«

Glava ji je švignila pokonci, uprla je oči vanj in rekla:

»Počakaj! Premisliti si še moram. Daj mi časa — do torka, v terek ti povem.«

»Veronika!« je priklopel iz njega.

»Tiho bodi!« je velela. »Nič se še nisem odločila. Zdaj pojdiva k materi! Drži se in ne izdaj z ničimer, kaj se je med nama zgodilo!«

Ko sta stopila v sobo, je bolnica kramljala s Sultanom; videti je bilo, da ju ni nič pogrešala, vendar se je zdaj in zdaj vprašujoče ozrla na nju. Nekaj časa so se menili o vsakdanjih rečeh, potem je jagar šel leč.

Drugo jutro je odhajal pozneje ko zadnjič. Sultana ni jemal s seboj. Ko se je poslavljaj, mu je dejala bolnica:

»Anza, saj veš, da te rada vidim. Pa imaš dolgo pot do sem. Nikar se ne trudi tolikokrat; saj mi je že bolje.«

»Prihodnjič pridem po Sultana,« je odgovoril. »Veste, mi ga morate spet dati, mi je potreben.«

Veronika, ki je bila danes nenavadno blede, ga je tudi tokrat spremila do duri. Tu ji je pošepnil:

»Veronika, vse ti bom storil, kar le morem do brega storiti. Nič ne želim tako, kakor da bi ti bila srečna.«

ška dela. Do sedaj se je pa za vsa ta dela porabilo že 891 milijonov, čezurno delo in zvišanje delavskih plač je požrlo nadaljnjih 175 milijonov. Samo za nasade in druge stalne naprave, kot n. pr. novi Trokadero s številnimi umetniškimi vodnimi napravami in vodometi, za nove muzeje moderne umetnosti, novo železniško progo v Versailles itd. je treba celih 255 milijonov. To so pa samo šele izdatki francoske države in pariške občine. Kajti tudi druge države, ki so na razstavi zastopane, imajo vsaj 200 milijonov stroškov.

Na severnem tečaju je globoko morje po naj-novejši ugotovitvi ruskih učenjakov štiri do pet tisoč metrov.

(Dalje sledi)